

Pim Raterink hulptrainer Orion-heren



Pim Raterink.

DOETINCHEM - Pim Raterink, de spelverdeler van Orion, is komend seizoen assistent-trainer van Adrie de Wilde.

Raterink heeft onlangs met succes een verkorte trainerscursus afgerond, die door de Nevobo is opgezet voor oud-internationals. De Doetinchemse gymleraar, met bijna 150 interlands één van de meest ervaren internationals, wil in zijn nieuwe 'baan' vooral ervaring opdoen. Hij was al jaren actief als trainer van de Orion-jeugd.

Raterink neemt, samen met Adrie de Wilde, voortaan ook één keer in de week een groep talentvolle jeugdleden van Orion onder handen.

Eredivisie volleybal begint weer

Twee weken na de lagere divisies, begint komende zaterdag ook de eredivisie volleybal. Op deze pagina geven trainers hun uiteenlopende meningen over het komende seizoen.

De Orion-heren denken vooral aan hun verrassend hoge klassering in de vorige competitie, de Orion-dames hebben vooral zorgen over de vele blessures en het gebrek aan ervaring en debutant Longa jammert over de onsympathieke indeling.

Longa begint gelijk al met twee zware uitwedstrijden en speelt in de eerste helft slechts twee keer thuis. „Dat kunnen we toch niet verkopen tegenover het publiek”, aldus het Longa-bestuur.

De indeling heeft alles te maken met het programma van de nationale teams, die meer dan ooit de ruimte hebben gekregen om zich voor te bereiden op belangrijke internationale evenementen.

De verhalen op deze pagina komen van Bas Bloem, René Wiggers en Frank Bolder. Foto's: Henk Westerveld en Hans Prinsen.

Selecties

In de ere-divisieteams van Longa en Orion hebben zich enkele wijzigingen voorgedaan. De grootste verandering onderging het dames-team van Orion, dat liefst zes nieuwe speelsters telt. In dit overzicht worden alle spelers en speelsters van Longa en de Orion-teams voorgesteld, met wat extra aandacht voor de nieuwkomers.

Kan komend weekend nog niet ingezet worden vanwege een blessure, maar hoopt er volgende wedstrijd weer bij te zijn. **Christa Muller:** 29 jaar, lerares, 1.74 mtr., vierde seizoen, vorige clubs: Spirit/Actief, Longa.



Annet Hetterscheidt: Afkomstig van Halley, 18 jaar en 1.83 mtr. lang. „Het was een complete verrassing voor mij, dat ik werd gevraagd”, aldus de studente uit Wehl. „Ik ben als midaanvalster binnengehaald, maar het zal wel uitdraaien op een bankplaats. Het belangrijkste is, dat ik veel kan opsteken. Ik ben nog jong.” Komt uit de eerste klas van het district.

Aukje Vollema: 27 jaar, lerares, 1.74 mtr., zevende seizoen.



Riemkje Schürer: De 25-jarige psychologisch testassistente van het Arbeidsbureau in Winterswijk is afkomstig van Boemerang, dat eind vorig seizoen uit elkaar viel. Was vorig jaar al geblesseerd en kampt ook nu weer met een kwetsuur. Speelde eerder bij Zwaluwen en Longa.



Amina Versluis: „Het kwam goed uit dat Orion mij benaderde, want ik wilde wel eens zien wat ik nou werkelijk kon.” Speelde in het voorseizoen veel en krijgt ook de komende weken de gelegenheid om mee te spelen, omdat Riemkje Schürer in het gips zit. Ze is 21 jaar en zit op het CIOS.

Orion-dames:



Lianne Wienholts: De 19-jarige verzorgsters op Ons Dorp in Arnhem speelde vorig seizoen al voor het eerste team, door blessures en tussentijds vertrek van enkele speelsters. 'Sneller dan verwacht' werd de 1.74 mtr. lange buitenaanvalster toch aan het eerste team toegevoegd. Deed in het voorseizoen veel ervaring op en werkt hard aan een basisplaats. Lianne Wienholts is afkomstig van Halley.

Marelle te Winkel: 18 jaar, studente, tweede seizoen, ex-jeugdinternational, 1.78 mtr.



Cynthia v/d Werff: Vorig jaar in het tweede begonnen en 'nogal onverwacht' in het eerste team terechtgekomen. Traint veel, speelt ook in Jong Oranje en staat dit jaar voor het eind-examen VWO. Heeft ruimte gekregen om haar middelbare school te voltooien. Grijpt haar uitverkiezing voor het eerste team met twee handen aan. „Ik ben nog jong, en kan nog zoveel leren. Die kans krijg ik nu. In voorbereiding heb ik veel opgestoken”, aldus de 17-jarige, 1.74 mtr. lange buitenaanvalster. Ze is afkomstig van Labyellov.

Jacqueline Raterink: 26 jaar, lerares, 1.79 mtr., ex-international, twaalfde seizoen.



Monique Stevens: De langste Orion-speelster (1.86 mtr.) heeft om praktische reden voor de club uit Doetinchen gekozen. Ze had ook van een aanbieding van haar oude club Longa op zak, maar vanuit Nijmegen was Doetinchem beter te bereiken.

Orion-heren:

Pim Raterink: 30 jaar, leraar, 1.85 mtr., veertiende seizoen, ex-international.

Servaas Klute: 27 jaar, leraar, 1.88 mtr., vorige clubs: EAVV, VVC.



Erik Kortelink: De 27-jarige commercieel medewerker ziet Orion als voorlopig eindstation. Begon in het district, speelde vier jaar eerste divisie bij EAVV en grijpt nu zijn kans in de eredivisie. Stelde als voorwaarde, dat hij kan spelen. „Ik heb geen zin om vaak op de bank te zitten. Voor mij is Orion geen leerproces meer. Daarvoor ben ik te oud.” Is 1.93 mtr.

Fred Wellink: 30 jaar, fysiotherapeut, 1.98 mtr., ex-international, dertiende seizoen.

Erik Eggink: 26 jaar, leraar, 1.93 mtr., tweede seizoen, vorige club: Lycurgus, DAK.

Ger Penning: 25 jaar, computerprogrammeur, 1.99 mtr., derde seizoen, vorige club: DAK.



Richard Jansen: Moet net als Cynthia van der Werff het VWO-examen en Jong Oranje combineren met Orion. Hij speelde vorig seizoen in Orion 2 en had niet gerekend op een plaats in het eerste. Krijgt geen basisplaats, maar hoopt vaak een setje mee te pikken om ervaring op te doen. De 18-jarige, 1.94 mtr. lange hoofdaanvaller is afkomstig van Labyellov en speelde daarvoor bij Thuve.

Marijn van Schaaijk: 20 jaar, student, 1.96 mtr., tweede seizoen, ex-jeugdinternational, vorige club: SSS.

'Orion groeit door onderlinge concurrentie'

DOETINCHEM - Rond het eerste herenteam van volleybalvereniging Mepal/Orion is dit seizoen volgens trainer/coach Adrie de Wilde niet veel veranderd.

Ten opzichte van vorig seizoen is er slechts één wijziging te melden en dat is het vertrek van Rob van Leen naar Zevenhuizen. De specialistisch ingestelde middenvaller Van Leen wordt vervangen door Erik Eggink en nieuwkomer Erik Korteling (ex-EAVV) en daar zit het belangrijkste verschil. Een verzwakking?

„Ik denk 't niet, want Korteling en Eggink zijn wat allrounder. Ik heb er alle vertrouwen in, maar het heeft tijd nodig om te groeien”, laat De Wilde weten. „Van beiden mag je nog geen foutloze wedstrijd verwachten.”

Maar De Wilde ziet ook voordelen: „Ik denk dat wij met de huidige basis meer mogelijkheden hebt dan het afgelopen seizoen. In potentie is de groep in de breedte sterker en de spelers kunnen goed met elkaar concurreren. De meeste spelers zijn inzetbaar op de vorm van de dag. Het afgelopen seizoen had ik weliswaar de beschikking over een formatie van tien, maar slechts zeven waren echt inzetbaar.”

De Wilde heeft de eerste weken wel verlies ingecalculeerd. Ook al omdat Erik Korteling rechtstreeks uit de eerste divisie komt en bij een mogelijke afwezigheid van Marijn van Schaik (maagklachten, red.) gedwongen moet spelen.

Systeem

Het spelsysteem bij Orion blijft gebaseerd op één spelverdeler. Ook al beseft De Wilde dat hij bij een mogelijke blessure van Pim Raterink niemand achter de hand heeft, omdat tweede spelverdeler Bert van Halteren naar Hally/Wehl is vertrokken.

„Met Van Halteren er nog bij zou er niets veranderd zijn. Die speler was bij lange na nog geen gelijkwaardige vervanger”, verduidelijkt De Wilde. „Mocht er echt wat gebeuren dan krijgt Servaas Klute die taak op zijn schouders. Gaat het langer duren dan zal aanvulling uit het tweede team moeten komen.”

De openingswedstrijd tegen DOS beschouwt De Wilde meteen als een loodzwaar karwei. „Direkt al een hele taai. Maar ik schat de winstkansen op vijftig procent, ook al ontbreekt Marijn van Schaik.”

Terugblikkend naar de openingswedstrijd tegen DOS, die vorig seizoen na tweeënhalve uur met 2-3 verloren, zegt De Wilde: „Wij waren er toen conditioneel nog niet, nu wel. Ik acht de kans dat wij DOS nu pakken groter dan vorig seizoen. Eerder met 3-1 dan met 3-2. Maar ook in een vijfster acht ik ons succesvol.”

De Wilde blikt nog even terug naar het vorig seizoen waarin Orion na een minder sterke opbouwfase gaandeweg groeide naar een sterke subtopper. „Orion wist het publiek toen toch weer te binden. Daarvoor is wel succes nodig. Dit seizoen is heel verbrokkeld met soms weken geen thuiswedstrijd. Wij zullen in Rozengarde vooral alles op alles moeten zetten om opnieuw aan klantenbinding te doen.”

Doorstroming

Op het gebied van de doorstroming wil Adrie de Wilde dit seizoen de zaken structureel op poten zetten. Om te beginnen zal iedere maandagavond een zevental getalenteerde jeugdspelers in de leeftijd van 15 tot 19 jaar gelijktijdig met het eerste herenteam trainen.

Deze 'talentjes' zullen in eerste instantie door De Wilde en Pim Raterink naast hun normale training één uur extra onder handen genomen worden. Het ligt daarbij in de bedoeling om bij toerbeurt ook andere spelers van het eerste herenteam in te zetten.

De Wilde: „Bij Orion wordt al jaren geroepen om een volleybalschool, maar tot nu toe kwam er niet echt iets van de grond. Ik ga nu zelf binnen de jeugd aan de gang. Anders voorzie ik binnen niet al te lange tijd opnieuw dezelfde problemen opdoemen als destijds met de Argentijnen, die noodgedwongen de open plekken moest opvullen.”

De Wilde blikt in dat verband zijdelings naar het tweede team van Harry Proost en concludeert: „Het staat wat succes en leeftijd betreft echt onder het eerste. De lijn naar heren drie moet nu doorgetrokken worden. Een jeugdspeler als een Bouke Bresser heeft mijns inziens mogelijkheden maar zal door extra training uit het huidige niveau - eerste klas district, red. - getrokken moeten worden.”

Binnen Orion is daar al een begin mee gemaakt door Bob Raterink als trainer-coach op de derde uitgave te zetten. Met twee overwinningen op rij heeft de groep aangetoond niet langer dan één jaar in de eerste klas van het district te willen blijven.

„Als via die gerichte aanpak”, vervolgt De Wilde „het volgend seizoen twee jongens rijp zijn voor het grotere werk dan is dat al een enorm succes. Bovendien houd je op die manier een grote aantrekkingskracht op spelers en spelers uit de buurt om bij Orion op een hoger niveau te gaan volleyballen.”

Bert Broens 12½ jaar verzorger Orion

'Ik hoor bij de inboedel'

DOETINCHEM - Uitgerekend deze maand is hij 12½ jaar in dienst van het eerste herenteam van volleybalvereniging Mepal/Orion.

Zijn naam is Bert Broens, de bebaarde verzorger, die ondertussen tot de inventaris van deze volleybalgroep behoort.

Hij is één van de langst meelappende verzorgers in de vaderlandse volleybaltop en heeft zijn om nog wel jaren door te gaan. Wat bezielt iemand om zo'n hobby te kiezen en zolang door te gaan?

„In mei '75 slaagde ik voor de cursus sportmassage”, verduidelijkt Bert Broens. „En ik wilde wat te doen hebben. Niet lang daarna stond ik op de stoep bij de voormalige voorziter Roel Booij. Hij had nog iemand nodig voor de heren, want de dames waren via Lucie Ratering al voorzien. Kort daarna ben ik bij de heren aan de slag gegaan.”

„Van volleybal had ik natuurlijk helemaal geen verstand en het grappige is dat ik mezelf als eerste moest verzorgen. Marcel Slutter raakte me in het gezicht waardoor

ik een kapotte neus en een scheve bril opliep. Zo langzamerhand ben ik een stuk van de inboedel geworden”, aldus Broens.

Prettige kontakten heeft Bert Broens ondermeer met zijn vakbroeder de verzorger van Geldrop, die inmiddels ook al een behoorlijke staat van dienst bij de Brabanders heeft opgebouwd. Na afloop worden altijd gedachten uitgewisseld. „Wij zijn zo langzamerhand de laatste der Mohikanen in dat volleybalwereldje. Het is toch wel iets apart als je het zolang uithoudt.”

Zijn verklaring: „Op de eerste plaats is sportmassage mijn hobby. Heel belangrijk is echter de sfeer in de groep. Die is tot nu toe bijna altijd goed geweest. Ik heb met de groep ups en downs meegeemaakt. Gelukkig is het aantal ups hoger geweest. Zolang dat doorgaat, zal Bert Broens er ook nog wel zijn.”



Bert Broens verzorgt de voet van Orion-volleyballer Ger Penning.

Bij de ups horen natuurlijk de vele hoogtepunten in de rijke volleybal-historie van de Doetinchemse eredivisionist.

In maar liefst veertig albums - binnen Orion wordt gesproken over het heren I-museum - heeft Bert Broens de belevissen van bijna

12½ jaar opgeslagen. En er is in die achterliggende periode heel wat gebeurd en afgelachen.

Gevraagd naar anekdotes begint de Doetinchemse onderwijzer hartelijk te lachen. „Natuurlijk weet ik er wel een paar maar die kunnen het licht van de openbaarheid niet verdragen.”

Het bezoek aan de nachtclub in Modena staat hem misschien nog het verst in het geheugen. Met trainer Koos Mendels en manager Henk Breuker doken zij samen een nachtclub in.

Bert zat vooraan en bewaart nog steeds een zweepte als souvenir.

Nieuwe invloeden van trainer Lex Honigh:

DOETINCHEM - Lex Honigh, de nieuwe damestrainer van Mepal/Orion realiseert zich bij de start van de eredivisiecompetitie, dat zijn werk in de uitgebreide en loodzware voorbereiding niet is voltooid.

Logisch, omdat hij niet alleen te maken heeft met een nieuwe en jonge ploeg, maar daarnaast koos voor een ander type spel. „Omdat we een relatief kleine ploeg hebben, kiezen we voor een beweeglijk en collectief spelletje. Daarbij gaat alle aandacht uit naar het drie-stoppersysteem, dat veel concentratie en technisch vermogen vereist, dus veel trainingen. Hierbij proberen we onze hoofd-stoppers Aukje Vollema en Lianne Wienholts steeds in dezelfde uitgangspositie te manoevreren. Dit spelletje moet zuiver uitgevoerd worden omdat je anders terugvalt op simpel en hoog spel en dat willen we juist niet.”

De stijgende lijn, die de ploeg in de voorbereiding vertoonde, werd onderbroken door blessures, maar inmiddels is het herstel van Aukje Vollema, Amina Versluis (overbelasting) en Monique Stevens (knie verdraaid) zodanig dat de ingeslagen weg verder bewandeld kan worden. Alleen Riemkje Schurer, die deze week een enkeloperatie onderging, is voorlopig niet beschikbaar. Honigh: „Dit blessureleed leidde noodgedwongen tot omzettingen en een tijdelijke terugval, maar als groep verwerken we deze 'downs' goed. Met name de jonge speelsters draaiden momenteel lekker, al beseffen zij het zelf niet. Er heerst bij hen een soort 'stage-gevoel' dat ze kwijt moeten raken. In mijn ogen zijn ze inmiddels volwaardige eredivisie-speelsters. Wat meer zelfvertrouwen kan nooit kwaad, dan verdwijnen ook de fouten die ze nu onder druk nog af en toe moeten maken.”

Leergierig

De overgang naar een dames-team (Honigh trainde 16 jaar lang heren) viel de 39-jarige oefenmeester aanvankelijk tegen. „Heren zijn leergieriger, denken meer over de tactiek, ze tonen meer initiatief. Dames zijn volgzamer, geven zich eerder over aan de trainer. Uit deze groep verwachtte ik meer invloed, maar misschien ver-



Lex Honigh temidden van enkele Orion-speelsters: 'Wat meer zelfvertrouwen zou geen kwaad kunnen, dan verdwijnen ook de fouten, die ze nu onder druk af en toe nog maken.'

Orion-dames neigen naar spel van heren

keek ik me hierop wel. Het begint nu in ieder geval door te dringen. Als trainer probeer ik de ploeg onafhankelijker te maken. In een wedstrijd moeten ze het ook voor 99 procent zelf maken, dat vraagt om meer initiatief van de speelsters.”

De dames van Orion trainden in de voorbereiding gemiddeld acht uur per week ('Het maximum voor de doorsnee speelster van de groep') en speelden in praktisch

alle weekenden één of twee toernooien. Lex Honigh over deze zware maanden: „Wat ambitie en inzet betreft, ben ik dik tevreden. De groep groeide tot een eenheid en is klaar om er tegen aan te gaan. Nu gaat het beginnen, we werken vanaf dit moment aan ons doel. Het streven om goede wedstrijden te spelen.”

Als Honigh hierover praat, doelt hij op een stukwedstrijdmentaliteit. „Het publiek moet straks

niet verwachten, dat de ploeg 'af' is, we zijn op de trainingen bezig met de opbouw. In de wedstrijd gaan we uit van wat we kunnen, dan stralen we zelfvertrouwen uit. Laat de tegenstander maar uitzoeken wat we nog niet beheersen. Ongetwijfeld komen er wisselvallige duels en zullen we in problemen raken, maar er staan meiden in het veld die bereid zijn de schoonheidsfoutjes weg te poetsen. We missen de routine om een duel te beheersen, maar zorgen ongetwijfeld voor aantrekkelijk spel met veel rally's en veel aanvals- en blokacties. We neigen naar het herenvolleybal.”

Over de resultaten in het veertiende eredivisie seizoen van de Doetinchemse equipe is Honigh voorlopig nuchter: „Olympus, Zaan, AMVJ, VVC, DVO en Dynamo eindigen boven ons. Ik zet Orion voorlopig in de groep van Ovra, Voorburg, VCH, Longa en Martinus. Belangrijk vind ik dat niet, eerste vereiste is dat we ons kunnen vinden in het nieuwe spelstelsel.”